

1984/85:4

Torsdagen den 4 oktober

Kl. 14.00

1 § Upplästes och lades till handlingarna följande från valprovsningsnämnden inkomna

Berättelse om granskning av bevis för riksdagsledamöter och ersättare för riksdagsledamöter

Till valprovsningsnämnden har från riksskatteverket inkommit bevis

dels om att Bengt Westerberg (fp), Stockholm, utsetts till ny ledamot av riksdagen fr. o. m. den 3 oktober 1984 sedan Ola Ullsten (fp) avsagt sig sitt uppdrag samt att till ersättare för riksdagsledamöter utsetts Erik Edin, Stockholm, och Inga Gottfarb, Stockholm (båda fp),

dels om att Margareta Hemmingsson (s), Västerås, utsetts till ny ledamot av riksdagen fr. o. m. den 3 oktober 1984 sedan Karl-Gustaf Mathsson (s) avsagt sig sitt uppdrag samt att till ersättare för riksdagsledamöter utsetts Göran Magnusson, Köping, Yngve Wernersson, Västerås, Margit Schanzer-Larsen, Västerås, och Janet Claesson, Kungsör (alla s).

Valprovsningsnämnden har vid sammanträde denna dag granskat bevisen och därvid funnit att de blivit utfärdade i enlighet med 15 kap. 1 § vallagen. Stockholm den 4 oktober 1984

Bengt Hult

/Sven-Georg Grahn

2 § Ersättare för statsråd

Anf. 1 TALMANNEN:

Jag får anmäla att Göran Magnusson (s) fr. o. m. den 3 oktober 1984 inträtt – i stället för Margareta Hemmingsson – som ersättare för Lena Hjelm-Wallén.

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

*Val av parti-
gruppernas före-
trädare i talmans-
konferensen*

*Val till Nordiska
rådet*

3 § Val av partigruppernas företrädare i talmanskonferensen

Anf. 2 TALMANNEN:

Med stöd av 1 kap. 7 § och 7 kap. 12 § riksdagsordningen har partigrupperna till mig anmält följande personer att utgöra partiernas företrädare i talmanskonferensen:

Valter Kristenson (s)
Lars Tobisson (m)
Karin Söder (c)
Jörgen Ullenhag (fp)
Nils Berndtson (vpk)

Till suppleanter har nominerats:

Lilly Hansson (s)
Anders Björck (m)
Gunnar Björk i Gävle (c)
Kerstin Ekman (fp)
Bertil Måbrink (vpk)

Talmannen förklarade de anmälda personerna valda till partigruppsföreträdare och suppleanter i talmanskonferensen för tiden till dess nästa lagtima riksmöte började.

4 § Val till Nordiska rådet

Företogs val av 20 medlemmar och 20 suppleanter i Nordiska rådet.

Anf. 3 TALMANNEN:

Valberedningen har berett de på föredragningslistan upptagna valen av medlemmar och suppleanter i Nordiska rådet. Den har därvid enhälligt beslutat om gemensamma listor.

Förslagen framgår av en i kammaren utdelad promemoria.

Sedan de gemensamma listorna upplästs av talmannen och godkänts av kammaren befanns följande personer, vilkas namn i här angiven ordning upptagits på resp. listor, valda för tiden intill dess val nästa gång ägde rum:

medlemmar

Gunnar Nilsson i Stockholm (s)
Ingrid Sundberg (m)
Sture Palm (s)
Karin Söder (c)
Paul Jansson (s)

Per Petersson (m)
Grethe Lundblad (s)
Lennart Andersson (s)
Hans Nyhage (m)
Rune Gustavsson (c)
Arne Gadd (s)
Karl-Erik Häll (s)
Arne Andersson i Ljung (m)
Bengt Westerberg (fp)
Bengt Wiklund (s)
Lars Werner (vpk)
Gunnel Jonäng (c)
Tyra Johansson (s)
Sten Svensson (m)
Georg Andersson (s)

suppleanter

Karin Flodström (s)
Ulf Adelsohn (m)
Lahja Exner (s)
Thorbjörn Fälldin (c)
Per Olof Håkansson (s)
Tore Nilsson (m)
Lena Öhrsvik (s)
Kurt Ove Johansson (s)
Siri Häggmark (m)
Bertil Jonasson (c)
Olle Östrand (s)
Lilly Bergander (s)
Filip Fridolfsson (m)
Elver Jonsson (fp)
Barbro Nilsson i Örnsköldsvik (s)
Eva Hjälmström (vpk)
Gunnar Björk i Gävle (c)
Lars Ulander (s)
Birgitta Rydle (m)
Berit Oscarsson (s)

5 § Upplästes följande inkomna skrivelser:

Till riksdagen

Härmed avsäger jag mig suppleantskapet i finansutskottet.

Stockholm den 3 oktober 1984

Kenth Skärvik

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

---

*Val till Nordiska
rådet*

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

*Kompletteringsval
till utskott, utrikes-
nämnden och
krigsdelegationen*

Till riksdagen

Härmed avsäger jag mig mitt ordinarie ledamotskap av utrikesnämnden.
Stockholm den 3 oktober 1984

Jan-Erik Wikström

Till riksdagen

Härmed avsäger jag mig suppleantskapet i utrikesnämnden.
Stockholm den 3 oktober 1984

Jörgen Ullenhag

Dessa avsägelser godkändes av kammaren.

6 § Kompletteringsval till utskott, utrikesnämnden och krigsdelegationen

Anf. 4 TALMANNEN:

Socialdemokratiska riksdagsgruppen har som ny ledamot i justitieutskottet efter Karl-Gustaf Mathsson anmält Hans Göran Franck och som ny suppleant anmält Göran Magnusson.

Vidare har socialdemokratiska riksdagsgruppen anmält Lars Andersson som suppleant i näringsutskottet efter Karl-Gustaf Mathsson.

Folkpartiets partigrupp har med anledning av Ola Ullstens avgång och gjorda avsägelser anmält följande nya företrädare, nämligen som suppleanter i finansutskottet Jörgen Ullenhag och Bengt Westerberg, som suppleant i utrikesutskottet Hans Petersson i Röstånga, som ledamot i utrikesnämnden Bengt Westerberg, som suppleant i utrikesnämnden Jan-Erik Wikström samt som ledamot i riksdagens krigsdelegation Bengt Westerberg.

Talmannen förklarade valda till

ledamot i justitieutskottet

Hans Göran Franck (s)

suppleanter i finansutskottet

Jörgen Ullenhag (fp)

Bengt Westerberg (fp)

suppleant i justitieutskottet

Göran Magnusson (s)

suppleant i utrikesutskottet

Hans Petersson i Röstånga (fp)

suppleant i näringsutskottet

Lars Andersson (s)

ledamot i utrikesnämnden

Bengt Westerberg (fp)

suppleant i utrikesnämnden

Jan-Erik Wikström (fp)

ledamot i riksdagens krigsdelegation

Bengt Westerberg (fp)

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

---

*Meddelande om
interpellationer*

7 § Anmälades och bordlades

Proposition

1984/85:14 Bocnde- och nyttoparkering på gatumark

8 § Meddelande om interpellationer

Meddelades att följande interpellationer framstälts

den 3 oktober

1984/85:22 av *Hans Petersson* i Hallstahammar (vpk) till industriministern om strukturförändringarna inom specialstålsindustrin i Bergslagen:

Överenskommelsen mellan regeringen och stålindustrin om strukturförändringar inom specialstålsindustrin börjar nu få följder för de enskilda människorna och för Bergslagen. De första besluten om nedläggningar har kommit i och med att ägarna beslutat lägga ner stålverk 2 i Fagersta. 300 personer kommer att förlora sina arbeten utan att några nya jobb erbjuds. Följderna för de enskilda och för i första hand Fagersta kommun, men också för hela regionen, blir allvarliga.

De anställda protesterar mot nedläggningsbesluten och har också presenterat underlag som visar att nedläggningen inte är nödvändig och dessutom blir dyrare för företaget än fortsatt drift. Kostnaderna för arbetslösheten som drabbar samhället är givetvis oräknade, varför en nedläggning framstår som ett mycket dåligt alternativ ur alla synvinklar.

Regeringens motiv för att driva fram uppgörelsen om specialstålet var bl. a. att man ville samordna specialstålsindustrin så att man kunde utkräva ett s. k. ägaransvar. Som motprestation från statens sida genomfördes avskrivningar av lån som de berörda bolagen upptagit hos staten.

Mot bakgrund av den nu aktuella utvecklingen vill jag fråga industriministern:

1. Avser industriministern att ta några initiativ för att de anställdas bedömningar av nedläggningarnas ekonomiska följder skall få en chans att sakligt bedömas före nedläggning av metallurgin i Fagersta?

2. Vad tänker regeringen föreslå för åtgärder för att möta en än större arbetslöshet, som blir följden av fortsatta nedläggningar i Bergslagen?

den 4 oktober

1984/85:23 av *Kjell Mattsson* (c) till bostadsministern om det aviserade förslaget om fastighetsskatt på egnahem och fritidshus:

I proposition 1983/84:40 bil. 9 bostadsdepartementet sägs, under p. 3.2 En statlig fastighetsskatt fr. o. m. 1985, bl. a. följande:

”Det är också från bostadspolitisk synpunkt angeläget, trots grundsynen att omfördelningsåtgärderna skall omfatta samtliga typer av bostäder, att söka undanta vissa grupper av fastighetsägare från den statliga fastighetsskatten. Jag tänker då främst på de småhus- och fritidshusägare, som på grund av att de har förvärvat sin fastighet under senare år, ofta har onormalt höga kostnader. Egnahem och fritidshus som har förvärvats åren 1977–1983 bör därför undantas från fastighetsskatten år 1985. De bör dock successivt föras in årgångsvis i systemet med början år 1986.”

I lagrådsremissen om statlig fastighetsskatt, beslutad den 26 april 1984, sägs beträffande denna fråga bl. a. följande:

”Som jag tidigare har nämnt bör övergångsvis även vissa fastigheter som har förvärvats under senare år undantas från fastighetsskatten. Jag anser att en sådan undantagsregel bör gälla för småhus som har förvärvats under åren 1977–1983. Som skäl för ett undantag med denna utformning kan anföras att överlåtelsepriserna på småhus under senare år har varit höga och att förvärven har skett utan att parterna har haft vetskap om den kommande fastighetsskatten. De småhusägare som har köpt sitt hus under senare år bör därför ges ett skäligt rådrum för att anpassa sin ekonomi till de nya förutsättningarna. Med hänsyn till att införandet av en statlig fastighetsskatt aviserades redan hösten 1983 (prop. 1983/84:40 bil. 9) bör undantag däremot inte medges för förvärv som har skett efter utgången av år 1983.”

I pressmeddelande från bostadsdepartementet av den 16 september i år framgår att fastighetsskatten är avsedd att tas ut från samtliga fastigheter utan undantag.

Jag vill mot bakgrund av ovanstående ställa följande frågor till bostadsministern:

1. Kommer regeringens förslag till statlig fastighetsskatt att innehålla något undantag för eller annan form av kompensation till de småhus- och fritidshusägare som förvärvat sina hus under tiden 1977–1983?
2. Om svaret på fråga 1 är nej – vad är i så fall skälet till detta?
3. Om svaret på fråga 1 är nej – på vilket sätt skall i så fall de småhusägare som köpt sitt hus under senare år, utan vetskap om den kommande fastighetsskatten, kunna ”anpassa sin ekonomi till de nya förutsättningarna”?

1984/85:24 av Bengt Westerberg (fp) till statsministern om åtgärder för att förbättra den svenska ekonomin:

I den regeringsförklaring som avgavs vid riksmötets öppnande ger statsministern en mycket glättad bild av Sveriges ekonomi. Nedgången i samhällsekonomin sägs vara bruten.

Det finns otvivelaktigt ljuspunkter i svensk ekonomi. Detta är emellertid helt normalt i en god internationell konjunktur. I samband med t. ex. högkonjunkturen 1979–1980 var utvecklingsbilden likartad. Utvecklingen bröts då av den andra oljekrisen. Förhoppningsvis slipper vi nu en liknande chock för ekonomin.

Mitt i högkonjunkturen finns det dock anledning att peka på några oroande utvecklingstendenser, som varslar om problem som är besvärande för svensk ekonomi.

Den första gäller *arbetslösheten*. Sysselsättningen ökar, säger statsministern i regeringsförklaringen. "Arbetslösheten är nu lägre än under 1982 och 1983." Jämförelsen är dock mindre relevant. 1982 befann vi oss i slutet av den längsta och djupaste lågkonjunkturen efter andra världskriget. Under 1983 vände konjunkturen, och nu har vi en god internationell konjunktur. Att jämföra den ekonomiska utvecklingen under dessa år är som att jämföra äpplen och päron.

Viktigare att konstatera är att arbetslösheten i dag, mitt i högkonjunkturen, är högre än i någon lågkonjunktur under 1970-talet (och tidigare under efterkrigstiden), och detta trots att de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna är mer omfattande än i någon tidigare högkonjunktur. Den öppna arbetslösheten har f. ö. enligt AKU-siffrorna legat högre i år än 1982 under alla månader utom augusti. Statsministerns omdöme i regeringsförklaringen grundar sig alltså på denna enda notering. Till det kommer att arbetslöshetstiderna tenderar att bli längre, dvs. många arbetslösa får vänta allt längre på att få ett jobb. Detta inger allvarlig oro.

Den andra gäller *inflationen*. Den sjunker, säger statsministern. "Det är en huvuduppgift för den ekonomiska politiken att få ner inflationen."

Det är riktigt att inflationstakten just nu sjunker, men viktigare att konstatera är att den ligger betydligt högre än inom såväl EG som OECD totalt. Inflationstakten avspeglar bl. a. kostnadsutvecklingen, som i Sverige går snabbare än i våra viktigaste konkurrentländer. Det innebär att det konkurrensförsprång som 1981 och 1982 års devalveringar gav oss håller på att ätas upp.

Inflationstakten under 1983 och 1984 har också legat betydligt högre än den inflationsjustering som för dessa år gjorts av den statliga skatteskalan. Inflationsskyddet för 1983 uppgick till 5,8 % medan inflationen översteg 9 %. För innevarande år är motsvarande siffror 4 resp. 7 à 8 %. Redan detta innebär en urholkning av den skattereform som riksdagen beslutade om 1982.

Om inflationen på detta sätt är efter år tilläts höja skatten, blir effekterna efter en tid mycket påtagliga. Regeringen har nu föreslagit att det automatis-

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

Meddelande om
interpellationer

ka inflationsskyddet skall avskaffas. Vad som skall komma i stället vet vi ännu ingenting om.

Om avvikelser mellan justering av skatteskalan och inflation varje år är lika stora som under 1983 och 1984 kommer halva skattereformen från 1982, på ca 10 miljarder kronor, att i slutet av detta decennium ha återtagits genom skattehöjningar. Marginalskatterna kommer i viktiga inkomstlägen att ha skärpts med ca 10 procentenheter. Utan någon justering alls blir skattesärpningen givetvis ännu större.

Regeringens avsikter strider mot 1982 års skatteöverenskommelse, där det heter att det skall finnas någon form av "skydd mot inflationen", alltså mot inflationen och inte mot t. ex. regeringens inflationsmål.

Det torde i dag råda ganska stor enighet om *marginalskatternas* negativa effekter på samhällsekonomin. Det är mot den bakgrunden angeläget att efter 1985 gå vidare och ytterligare sänka marginalskatterna.

Den sista punkten jag i detta sammanhang vill peka på gäller *budgetunderskottet*. En viktig förutsättning för en framgångsrik antiinflationspolitik är en stram budgetpolitik. Erfarenheterna från 1970-talet visar ett klart samband mellan finanspolitikens uppläggning i Sverige och vår relativa inflationstakt.

Långtidsutredningen förutsatte i sitt balansalternativ att statsbudgeten under perioden 1985–1987 skulle behöva förstärkas med sammanlagt 18 miljarder kronor. Hur dessa budgetförstärkningar bör fördelas över tiden är, enligt LU, en stabiliseringspolitisk fråga som måste bedömas mot bakgrund av det aktuella konjunkturläget.

Högonkonjunkturen har av allt att döma nu nått sin kulmen. En konjunkturomsvängning förutses av de flesta bedömare framåt 1986. Det är angeläget att utnyttja det goda konjunkturläget och genomföra de nödvändiga budgetförstärkningarna innan det är för sent. Dessa måste enligt vår mening komma till stånd genom utgiftsminskningar. Skattetrycket är så högt i Sverige att det inte kan skäras ytterligare. Av långsiktigt strukturella skäl måste utgiftsnedskärningarna fortsätta också efter 1985, men man måste då ha beredskap att av sysselsättningspolitiska skäl balansera dem med skattesänkningar och arbetsmarknadspolitiska åtgärder.

Mot den bakgrund som här redovisats vill jag till statsministern ställa följande frågor:

1. Vilka åtgärder kommer regeringen att föreslå för att komma till rätta med den allvarliga arbetsmarknadssituationen?
2. Vilka åtgärder kommer regeringen att föreslå för att nedbringa den svenska inflationstakten till internationell nivå?
3. Vilka åtgärder kommer regeringen att föreslå för att säkerställa att 1982 års skattereform genomförs enligt intentionerna och inte urholkas genom ett ofullständigt inflationsskydd?
4. Vilka åtgärder kommer regeringen att föreslå för att efter 1985 fortsätta marginalskattesänkningarna?
5. Vilka åtgärder kommer regeringen att föreslå för att redan under 1985

åstadkomma en betydande del av den budgetförstärkning som enligt långtidsutredningen är nödvändig under perioden 1985–1987?

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

9 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framstälts

*Meddelande om
frågor*

den 3 oktober

1984/85:40 av *Rolf Rämgård* (c) till jordbruksministern om avgifterna enligt miljöskyddslagen:

Riksdagen beslutade våren 1984 att avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöskyddslagen skall tas ut enligt ett system som innebär att avgiften tas ut i förhållande till den tid som åtgår för hanteringen av enskilda ärenden.

Detta beslut i riksdagen har fått till konsekvens att en jordbrukare i Borlänge fått betala 900 kr. till miljö- och hälsoskyddsnämnden i Borlänge utan att hans företag åsamkat någon skada över huvud taget. Myndigheterna tar dessutom betalt för rena rutinärenden och debiterar då det enskilda företaget 360 kr./tim.

Vad ämnar jordbruksministern göra för att komma till rätta med den försämring av rättssäkerheten som tillämpningen av miljöskyddslagen har medfört?

1984/85:41 av *Bertil Jonasson* (c) till jordbruksministern om avgifterna enligt miljöskyddslagen:

Riksdagen har på förslag av regeringen fattat beslut om uttag av avgifter för tillsyn och prövning enligt miljöskyddslagen. Förslaget mötte stor kritik från bl. a. naturvårdshåll. Kritiken har vuxit efter att beslutet trätt i kraft.

Mot denna bakgrund vill jag fråga:

Är jordbruksministern beredd att ta konsekvenserna av kritiken och ompröva utformningen av avgiften så att den inte leder till en försämring av miljöskyddet?

den 4 oktober

1984/85:42 av *Linnea Hörln* (fp) till utbildningsministern om försöksverksamheten inom gymnasieskolan:

Vid behandlingen av proposition 1983/84:116 beslöt riksdagen under förra riksmötet att viss försöksverksamhet skulle genomföras inom gymnasieskolan.

Riksdagen gjorde därvid en del tillägg, som gällde bl. a. alternativ försöksverksamhet.

Verksamheten bör nu ha kommit i gång, och med anledning därav ber jag att till utbildningsministern få framställa följande frågor:

1. I vilken omfattning bedrivs i dag den planerade försöksverksamheten i gymnasieskolan?
2. Anser statsrådet att försöksverksamheten nu fått en tillfredsställande omfattning?
3. Avser statsrådet att vidtaga ytterligare åtgärder i syfte att skapa ett bättre underlag för reformarbetet inom gymnasieskolan?

1984/85:43 av *Ann-Cathrine Haglund* (m) till justitieministern om åtgärder mot det ökade antalet våldsbrott:

Våldsbrottsligheten fortsätter att öka. Sommarens många rapporter i massmedia om våldsbrottsligheten, och särskilt om våldsbrott som riktat sig mot kvinnor, har väckt berättigad uppmärksamhet. Detta gäller såväl gatufridsvåldet som det våld som sker inomhus. Många människor – i synnerhet kvinnorna – är rädda för att gå ut. Även på små orter kan det kännas otryggt på gator och torg.

Vad avser statsrådet att göra på såväl kort som lång sikt för att minska antalet våldsbrott?

1984/85:44 av *Rune Rydén* (m) till utbildningsministern om fördelningen av årselevplatserna i gymnasieskolan:

I våras beslöt regeringen att de årselevplatser i gymnasieskolan som länsarbetsnämnderna den 10 maj inte hade ianspråktagit omedelbart skulle återföras till skolöverstyrelsen, för att sedan omfördelas. I samband med omfördelningen återlämnade bl. a. länskolnämnden i Malmöhus län 254 årselevplatser på den s. k. lilla ramen. Huvuddelen av de återlämnade platserna utgjorde länskolnämndernas reserver i fråga om lärlingsutbildning, LA-kurser och högre specialkurser. Därmed försvann den buffert som behövdes för väntade anspråk från kommunerna. Hos nämnden finns nu ett redovisat behov av mellan 500 och 600 årselevplatser.

Vid en frågedebatt den 22 maj om ökat antal utbildningsplatser i Lunds gymnasierregion ställde jag en direkt fråga till statsrådet Lena Hjelm-Wallén: "Vad avser statsrådet att göra för att undvika liknande problem i framtiden, och vad händer med de LA-kurser och lärlingsplatser som nu har dragits in genom SÖ:s dammsugning? De kommer säkert, i den arbetsmarknadssituation som råder, att behövas i höst." Jag fick inget svar då.

Nu är höstterminen långt liden och behovet av årselevplatser för LA-kurser och högre specialkurser är väldokumenterat, varför jag upprepar frågan:

Vad avser utbildningsministern att göra för att hjälpa länskolnämnderna i den akuta situationen och för att undvika att en liknande situation uppstår under kommande år?

1984/85:45 av *Hans Nyhage* (m) till kommunikationsministern om taxiägarnas anslutning till gemensam beställningscentral:

Länsstyrelsen i Älvsborgs län har i beslut den 28 november 1983 meddelat taxiägarna i Marks kommun, att samtliga skall tillhöra en gemensam beställningscentral. Dispens från att ingå i denna medges t. o. m. den 1 juli 1985.

Beslutet om obligatorisk anslutningsskyldighet strider mot vad en mycket stor majoritet av invånarna, myndigheterna och taxiägarna i Marks kommun anser vara riktigt. Man hävdar med bestämdhet att den nuvarande organisationen bäst gagnar människornas och samhällets intressen.

Är kommunikationsministern beredd medverka till att nu gällande lagstiftning ändras så, att taxiägarna i en kommun, t. ex. Marks kommun, ej kan åläggas att ingå i en enda gemensam beställningscentral?

1984/85:46 av *Nils Åsling* (c) till finansministern om löntagarfondernas medelsbehov:

I riksdagens beslut om införande av löntagarfonder beslöts att fem fonder skulle inrättas och att var och en av dem skulle få 400 milj. kr. att årligen disponera för aktieköp. För att finansiera löntagarfonderna beslöts dels om en vinstdelningsskatt på 20 %, dels om en höjning av tilläggs pensionsavgiften med 0,2 procentenheter. I propositionen beräknades de totala intäkterna bli drygt 2 miljarder kronor, vilket således motsvarade den beslutade totala medelsramen för löntagarfonderna. Beräkningarna baserades på 1980 års vinstsiffror.

Statistiska centralbyrån har nu beräknat att vinstdelningsskatten och löneavgiften för 1984 kommer att inbringa drygt 4 miljarder kronor. Fondernas beslutade medelsbehov för både 1984 och 1985 kommer således att finansieras redan under 1984.

Med hänvisning till det anförda vill jag fråga finansministern om han är beredd att föreslå riksdagen att någon vinstdelningsskatt och någon extra löneavgift till löntagarfonderna inte skall utgå under år 1985.

1984/85:47 av *Elving Andersson* (c) till statsrådet Roine Carlsson om sysselsättningen vid Uddevallavarvet:

Sysselsättningssituationen vid Uddevallavarvet är mycket bekymmersam. Orderbeläggningen är så otillfredsställande att personal snart måste varslas om uppsägning.

Olika förslag har förts fram, bl. a. av de fackliga organisationerna, som skulle innebära att det akuta hotet mot Uddevallavarvet undanröjs.

Med hänvisning till det ovan anförda vill jag fråga biträdande industriministern Roine Carlsson:

Vilka åtgärder är statsrådet beredd att vidta för att trygga sysselsättningen vid Uddevallavarvet?

Nr 4

Torsdagen den
4 oktober 1984

---

*Meddelande om
frågor*

Torsdagen den
4 oktober 1984

---

*Meddelande om
frågor*

1984/85:48 av *Nils Nordh* (s) till statsrådet Mats Hellström om skoimporten från Tjeckoslovakien:

Under senaste året har skoimporten från Tjeckoslovakien ökat kraftigt. Den utgör i dag ett hot mot delar av den svenska, redan tidigare hårt trängda, skoindustrin.

Som konkurrensmedel brukas inte bara priset utan också en produktutformning och en marknadsföring som skulle kunna beskrivas som "märkesintrång".

Situationen för de närmast utsatta svenska företagen är alarmerande, och jag vill därför fråga utrikeshandelsministern:

Hur bedömer statsrådet effekterna på den svenska skoindustrin av den nu pågående tjeckiska säljoffensiven?

Är statsrådet beredd att i årsprotokollsförhandlingarna med Tjeckoslovakien ta upp de problem det tjeckiska agerandet vållar på den svenska marknaden och på den svenska försörjningsberedskapen?

1984/85:49 av *Larz Johansson* (c) till statsrådet Bengt Göransson om det reducerade bidraget till grundskolans vikarier:

Under föregående riksmöte beslöt en riksdagsmajoritet, bestående av socialdemokraterna, folkpartiet och moderata samlingspartiet, att skära ned grundskolans tilläggsbidrag i den del som användes till vikarier vid lärares sjukdom eller tjänstledighet. Därigenom infördes i vissa fall s. k. lärarlösa lektioner och lärarlösa dagar i grundskolan, och i vissa fall byttes undervisning ut mot tillsyn.

Den 10 maj frågade jag om statsrådet Göransson, med anledning av de starka opinionsyttringar mot beslutet som då kommit till uttryck, var beredd att ompröva beslutet. Svaret var nej.

Nu har undervisningen varit i gång en tid under höstterminen, och det kommer allt fler vittnesbörd från kommunerna om beslutets olyckliga konsekvenser.

Mot den bakgrunden vill jag fråga statsrådet Bengt Göransson:

Är statsrådet *nu* beredd att ompröva beslutet om det reducerade bidraget till grundskolans vikarier?

10 § Kammaren åtskildes kl. 14.07.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert